

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 9. De Inferno. De pœnarum æternitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

Januarius.

*Sophon. 1.**Prov. 4.**Job. 9.*

sa, nimirum animæ justissimæ indignationem meam non effugient. *sunt via*, inquit spiritus sanctus, *quæ videntur homini justæ; interea deducunt ad infernum.* Iob propter opera sua sanctissima trepidabat; idcirco, quòd DEUS illorum futurus esset iudex, metuebat sibi, ne DEUS inveniret aliquid, cuius ipsum condemnaret in omnibus illis, quæ ad se purgandum esset allaturus. Si vir tam justus trepidabat, cur nos, qui grandium sumus peccatorum rei, adeò tranquilli sumus?

Præverte hujus examinis & judicij severitatem, sollicitè temetipsum examinando, & rigidissimè judicando.

Iustitias judicabo. *Psal. 74. v. 3.*

Væ etiam laudabili vitæ hominum, si remorâ misericordiâ, discutias eam. *Aug.*

DIES IX.

De inferno.

De penarum aternitate.

I.

Maxima mala, si brevía sunt, modica reputari debent. At mala levissima grandia evadunt, si diuturna sunt. si vero sunt æterna, mala sunt infinita. **Quantum**

tum igitur malum erit. universorum malo-
rum congeries continua, & in seipsa
acerba infinite, si insuper sit æterna. &
exaggera damnatorum supplicia, quantum-
cunque voles. Extende spatium diuru-
nitatis eorum, quousque cogitatio tua per-
tingere poterit. Si ex ijs æternitatem de-
mas, infernus amplius infernus non est.
Infelices isti amplius damnati dicendi non
sunt, quia amplius non desperant. Au-
ferè contrario damnatorum turbæ mag-
nam suppliciorum partem, si æternitatem
ijs non demas, infernus semper perseve-
rabit, & quantumvis pænæ imminuantur,
semper tamen damnati, semper extremè
infelices sunt; quia tales æternum erunt.

II. Æternitas omnibus damnatorum
supplicijs sociatur. Hæc omnem eorum a-
cerbitatem summopere acuit. Si persuade-
re sibi possent, miseriam æternum non
duraturam, vel si saltem hujus æternitatis
ad momentum oblivisci possent, eo ipso
momento damnati esse cessarent. Æter-
nitas alicuj damnato est veluti globus im-
mensus, sub cuius pondere infelix gemit.
Globus iste eum non tangit, nisi unico sui
puncto, & nihilominus rotâ ponderis sui
gravitate eum obruit. Damnati quoque
momento, inquit Tertullianus, totius *Tertull.*

Januarius. prorsus æternitatis pondus sustinent. Eorum animus viderur cùm Justitia Divina ad eos torquendos conspirare, & dum quovis temporis puncto omnia mala imminètia ipsis proponit velut præsentia, totam æternitatem ad eos obruendos colligere; Quovis temporis momento omnia illa perferunt, quæ formidant; omnia ea formidant, quæ prævident; & prævident omnia mala, quæ per totam æternitatem subire debent. Timeamus ea nunc, ut timor iste ijs nos subducere possit. Ad ea timenda plus non est necessarium, quàm eorundem meminisse. An non in hanc miseriam delabi mereremur, si medium non minùs tutum, quàm efficax ijs nos eximendi negligimus?

III. *Semper, Nunquam.* Quàm horrenda verba, ubi de inferorum cruciatibus agitur! Nullum unquam habere bonum, quod optari possit. Semper, & simul omnia prorsus habere mala, quæ timeri possunt; semper pati, desperare semper, sperare nunquam posse. Hæc sunt ad quæ damnatus deductum se videt. Hæc sunt, quæ, æternitate inferni comprehenduntur. Post tot sæculorum milliones, quot sunt in litore maris arenæ, quot in Oceano aquarum guttæ, in aëre atomi, damnatus tamen

in

in æternitatem se ulteriùs non progressum **Januarius.**
esse, quàm prima damnationis suæ die; e-
àmque solummodo inchoare cognoscet. Post-
quam plures lachrymas fuderit, quàm ne-
cessariæ forent ad conficiendû Oceanû infi-
nitates vastiorem, quàm sit modernus, omnes
hæ lacrymæ ardorem ignium ipsius immi-
nuere non poterunt. Eheu! unica lacry-
ma veræ poenitentiae eos nunc extinguere
nobis potest. O æternitas & quidem æ-
ternitas inferni, quàm parùm homines
te credunt! vel quàm parùm te compre-
hendunt! hinc fit, ut tam parùm te for-
mident; hinc tam exiguam præcautionem
adhibent, ut te evitent. An æternitatem
hanc credere, ac timere eò differimus, quan-
do immensum ejus sentiemus pondus,
quando præcisa omnium meliorum spe nos
obruet?

*Statue nec diem prætermittere, quin æterni-
tatis memineris. Si mundus, si daemon te ten-
averit cujusdam voluptatis, proprii commodi,
aut inanis gloriæ illicio, dic: mereturne id,
quod momento transit, ut ad illud obtinendum
in ignem me conijciam, quo æternum urar?*

Cogitavi Dies antiquos, & annos æter-
nos in mente habui. *Psal 76. v. 6.*

Hic ure, hic seca, hic non parcas, ut in
æternum parcas. *Aug.*

DIES